

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Smernice

o plačilnih obveznostih v skladu z Direktivo 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge

Smernice organa EBA o plačilnih obveznostih v skladu z Direktivo 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (v nadaljnjem besedilu: uredba o EBA). V skladu s členom 16(3) uredbe o EBA si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora in o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Organ EBA zato pričakuje, da jih bodo vsi imenovani organi in sistemi jamstva za vloge, za katere smernice veljajo, upoštevali. To lahko storijo tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali postopkov).

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 11/11/2015 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo v razdelku 5 teh smernic na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2015/09“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov.

Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 objavljena na spletni strani organa EBA.

Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

1. V skladu z drugim pododstavkom člena 10(3) Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge je organ EBA pooblaščen, da izda smernice o plačilnih obveznostih. Za ta namen te smernice določajo pogoje, ki jih je treba vključiti v pogodbene ali zakonsko predpisane dogovore, v katerih kreditna institucija določa plačilne obveznosti za sistem jamstva za vloge ter merila za upravičenost in upravljanje zavarovanja.
2. Te smernice so namenjene:
 - a) sistemom jamstva za vloge iz točke (1) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU in imenovanim organom iz točke (18) navedenega člena;
 - b) organom za reševanje iz člena 4(2)(iv) Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), kakor je bila naknadno spremenjena (v nadaljnjem besedilu: uredba o EBA), in
 - c) pristojnim organom v smislu člena 4(2)(i) Uredbe (EU) št. 1093/2010, če gre za bonitetno obravnavo plačilnih obveznosti.

Te smernice se uporabljajo v skladu z nacionalnim pravnim okvirom, ki sisteme jamstva za vloge ali imenovane organe pooblašča za sprejemanje plačilnih obveznosti v okviru razpoložljivih finančnih sredstev, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven.

3. Če sistem jamstva za vloge upravlja zasebni subjekt, bi morali imenovani organi preveriti, ali v skladu s pravom, ki ureja tak dogovor, za sistem jamstva za vloge velja zaščita upnika, zagotovljena v skladu z Direktivo 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju.
4. Organi za reševanje bi morali imenovane organe obvestiti, da morajo pri izvajanju svojih pooblastil v skladu s členi 69, 70 in 71 Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ustrezno upoštevati zagotavljanje učinkovite zaščite upnikov za sistem jamstva za vloge.
5. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - i. „plačilne obveznosti“ pomenijo plačilne obveznosti iz točke (13) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU;
 - ii. „sredstva z nizkim tveganjem“ pomenijo sredstva z nizkim tveganjem iz točke (14) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU. Sredstva z nizkim tveganjem za namen zavarovanja v teh smernicah lahko zajemajo finančne instrumente ali gotovino;

- iii. „dogovor o plačilni obveznosti“ pomeni dogovor, ki ga skleneta sistem jamstva za vloge in kreditna institucija ter ki določa pogoje za vključitev plačilnih obveznosti kreditne institucije v razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge, zlasti (i) navedbo s strani sistema jamstva za vloge glede zneska plačilne obveznosti ter (ii) nepreklicno in zavarovano obveznost kreditne institucije do sistema jamstva za vloge glede plačila zneska plačilne obveznosti na zahtevo sistema jamstva za vloge v roku, določenem v dogovoru;
- iv. „znesek plačilne obveznosti“ pomeni delež in denarni znesek prispevka v sistem jamstva za vloge, kot to zahteva sistem jamstva za vloge, glede katerega se kreditna institucija zavezuje, da ga bo zagotovila v okviru plačilne obveznosti v skladu s pogoji iz dogovora o plačilni obveznosti;
- v. „dogovor o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji“ v skladu z opredelitvijo iz člena 2(1)(c) Direktive 2002/47/ES pomeni dogovor, ki ga ureja pravo za prenos Direktive 2002/47/ES in po katerem kreditna institucija zavaruje obveznosti, sprejete v okviru dogovora o plačilni obveznosti, z zagotovitvijo zavarovanja, ki zajema sredstva z nizkim tveganjem, kot jamstva sistemu jamstva za vloge, pri čemer popolno lastništvo sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih kot zavarovanje, ostane pri kreditni instituciji, ko se vzpostavi pravica do vrednostnega papirja;
- vi. „dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju“ v skladu z opredelitvijo iz člena 2(1)(b) direktive o finančnem zavarovanju pomeni dogovor, ki ga ureja pravo za prenos direktive o finančnem zavarovanju in po katerem kreditna institucija zavaruje obveznosti, sprejete v okviru dogovora o plačilni obveznosti, s prenosom popolnega lastništva sredstev z nizkim tveganjem na sistem jamstva za vloge;
- vii. „dogovor o finančnem zavarovanju“ pomeni dogovor o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji ali dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju;
- viii. „dogodek izvršitve“ pomeni dogodek, ki pomeni pospešitev obveznosti za plačilo zneska plačilne obveznosti, tako da ta zapade v plačilo takoj. V skladu s pogoji iz dogovorov o finančnem zavarovanju in v skladu s členom 2(1)(l) Direktive 2002/47/ES ali po zakonu sistem jamstva za vloge z nastopom dogodka izvršitve dobi pravico, da s prodajo ali prisvojitvijo unovči zavarovanje s sredstvi z nizkim tveganjem, ki ga zagotovi kreditna institucija, pri čemer ni potrebno predhodno obvestilo ali dovoljenje o pravni pristojnosti;
- ix. „postopek prenehanja“ pomeni postopek prenehanja iz člena 2 Direktive 2001/24/ES o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij;

- x. „reorganizacijski ukrepi“ pomenijo reorganizacijske ukrepe iz člena 2 Direktive 2001/24/ES o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij;
- xi. „ukrepi za zgodnje posredovanje“ pomenijo ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s členi 27 do 30 Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij;
- xii. „ukrepi kriznega upravljanja“ pomenijo ukrepe kriznega upravljanja iz člena 2(102) Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij.

Naslov II – Smernice o plačilnih obveznostih

Del 1 – Splošni premisleki

- 6. Cilj Direktive 2014/49/EU je „uskladiti [...] postopke za financiranje sistemov jamstva za vloge“¹ s kombinacijo predhodnih in naknadnih prispevkov.
- 7. V skladu s členom 10(3) Direktive 2014/49/EU lahko razpoložljiva finančna sredstva, za doseganje ciljne ravni sistema jamstva za vloge, zajemajo plačilne obveznosti, če skupni delež plačilnih obveznosti ne presega 30 % skupnega zneska razpoložljivih finančnih sredstev, zbranih v skladu z navedenim členom.
- 8. Ta določba pomeni obveznost za države članice, da imenovanim organom ali sistemom zajamčenih vlog podelijo pooblastilo za sprejetje plačilnih obveznosti v višini do 30 % razpoložljivih finančnih sredstev. Vendar se člen 10(3) Direktive 2014/49/EU ne sme razumeti kot samodejna pravica, da lahko kreditne institucije od sistema jamstva za vloge zahtevajo, da zagotovijo svoje prispevke v obliki plačilnih obveznosti. Sistem jamstva za vloge bi moral ta mehanizem izvajati na podlagi nediskriminatornih meril. Ti sistemi zlasti ne bi smeli sprejeti več kot 30 % predhodnih prispevkov posameznih članic v obliki plačilnih obveznosti.
- 9. Imenovani organi bi morali preveriti, ali so dogovori o plačilnih obveznostih in dogovori o finančnem zavarovanju, ki jih skleneta sistem jamstva za vloge in kreditna institucija, skladni s temi smernicami.

Del 2 – Dogovor o plačilni obveznosti

- 10. Sprejemljivost plačilnih obveznosti bi morala biti pogojena s sklenitvijo posameznih pisnih dogovorov o plačilni obveznosti med sistemi jamstva za vloge in institucijami, ki so njihove članice. Nov dogovor o plačilni obveznosti bi moral biti sklenjen vedno, kadar se zahtevajo novi predhodni prispevki. Druga možnost je, da se vsakič spremeni ali

¹ Uvodna izjava 27 Direktive 2014/49/EU.

dopolni obstoječ okvirni dogovor, da se upoštevajo nove zahteve za predhodne prispevke.

11. Dogovor o plačilni obveznosti bi moral vključevati vsaj naslednje elemente:

- a) znesek plačilne obveznosti;
- b) nepreklicno obveznost, da kreditna institucija kadar koli izvede obljubljeno denarno plačilo zneska plačilne obveznosti na zahtevo sistema jamstva za vloge brez nepotrebnega odlašanja in po katerem koli tečaju, in sicer najpozneje v dveh delovnih dneh od prejema obvestila v skladu s točko (c) spodaj. Sistem jamstva za vloge bi moral zahtevati vsaj del nepreklicnih plačilnih obveznosti ali vse te obveznosti, kadar zaradi uporabe razpoložljivih finančnih sredstev delež nepreklicnih plačilnih obveznosti v razpoložljivih finančnih sredstvih presega najvišji prag, ki ga določi sistem v skladu z Direktivo 2014/49/EU in v skladu z odstavkom 8 teh smernic. Obdobje plačila bi bilo treba skrajšati na en delovni dan, če pristojni organ ali organ za reševanje za kreditno institucijo uporabi ukrep za zgodnje posredovanje ali ukrep kriznega upravljanja. Dogovor bi moral izključevati kakršno koli znižanje zneska plačilne obveznosti ali kakršno koli prenehanje dogovora o plačilni obveznosti brez soglasja sistema jamstva za vloge;
- c) zagotovitev obvestila s strani sistema jamstva za vloge kreditni instituciji s katerim koli učinkovitim sredstvom komunikacije, ki zagotavlja prejem, kadar sistem jamstva za vloge zahteva denarno plačilo zneska plačilne obveznosti;
- d) obveznost kreditne institucije, da sistem jamstva za vloge takoj obvesti o kakršnem koli dogodku, ki vpliva na zmožnost institucije, da spoštuje svoje obveznosti, ali zmožnost sistema jamstva za vloge, da uveljavlja svoje pravice v skladu z dogovorom o plačilni obveznosti ali dogovorom o finančnem zavarovanju, vključno z znižanjem bonitetne ocene institucije s strani zunanjih bonitetnih agencij in morebitnimi bistvenimi bonitetnimi ali poslovnimi spremembami ali znižanjem vrednosti sredstev z nizkim tveganjem, ki so zagotovljena kot zavarovanje;
- e) sklenitev dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji ali dogovora o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju med sistemom jamstva za vloge in kreditno institucijo, s katerim se zavarujejo obveznosti, ki jih kreditna institucija sprejme v okviru dogovora o plačilni obveznosti, tako da kreditna institucija sistemu jamstva za vloge zagotovi zavarovanje s sredstvi nizke vrednosti, ki niso obremenjena s pravicami tretjih oseb in s katerimi lahko sistem jamstva za vloge prosto razpolaga.

12. Te smernice ne posegajo v možnost, da se v skladu z nacionalno zakonodajo njihova vsebina delno ali v celoti izvaja z zakonskimi določbami, vključno z določbami dogovora o plačilni obveznosti in dogovora o finančnem zavarovanju, če se z zakonskimi določbami doseže rezultat, ki je vsaj enak rezultatu, določenem v pogodbenih dogovorih, sklenjenih med sistemom jamstva za vloge in njegovimi članicami, med drugim v zvezi z: izpolnjevanjem obveznosti kreditne institucije za plačilo plačilne obveznosti; zagotovitvijo zavarovanih sredstev z nizkim tveganjem s strani kreditne institucije sistemu jamstva za vloge za zavarovanje plačilne obveznosti, da bodo ta sredstva na voljo sistemu jamstva za vloge; takojšnje unovčenje sredstev z nizkim tveganjem s strani sistema jamstva za vloge ob nastopu dogodka izvršitve; in upoštevanjem zahtev, vključno s časovnim okvirom, določenih v Direktivi 2014/49/EU in v kateri koli drugi veljavni pravni določbi EU.

Del 3 – Dogovor o finančnem zavarovanju

13. Da bi zaščitili položaj upnika sistema jamstva za vloge, bi moral dogovor o finančnem zavarovanju izrecno vsebovati naslednje pogoje:
- a) kreditna institucija se zavezuje, da bo nadomestila sredstva z nizkim tveganjem, zagotovljena kot zavarovanje, ko ta zapadejo, kadar ne izpolnjujejo več zahtev iz delov 6 in 7 teh smernic ali v drugih posebnih primerih, dogovorjenih s sistemom jamstva za vloge, da je plačilna obveznost vedno zavarovana z ustreznim zavarovanjem;
 - b) v primeru dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji kreditna institucija ne sme razpolagati z zavarovanjem (npr. prodaja, obremenitev);
 - c) kreditna institucija mora na zahtevo sistema jamstva za vloge zagotoviti dodatna sredstva k sredstvom z nizkim tveganjem, zagotovljenim kot zavarovanje, če je vrednost osnovnih sredstev za zavarovanje po odbitku iz dela 7 teh smernic ali ob upoštevanju veljavnega menjalnega tečaja za zavarovanje z denarnimi sredstvi nižja od zneska plačilne obveznosti;
 - d) zagotovitev vsaj naslednjih dogodkov izvršitve:
 - (i) nezmožnost kreditne institucije, da plača znesek plačilne obveznosti v roku, določenem v skladu z dogovorom o plačilni obveznosti, kadar to zahteva sistem jamstva za vloge;
 - (ii) nezmožnost kreditne institucije, da bi nadomestila sredstva z nizkim tveganjem, zagotovljena sistemu jamstva za vloge, ko zapadejo, kadar ne izpolnjujejo več zahtev iz dela 6 ali 7 teh smernic ali v drugih posebnih primerih, dogovorjenih s sistemom jamstva za vloge;

- (iii) nezmožnost kreditne institucije, da bi zagotovila dodatno zavarovanje, kadar to od nje zahteva sistem jamstva za vloge v primeru kršitve ravni kritja iz dela 7 teh smernic;
- (iv) odvzem dovoljenja kreditni instituciji;
- (v) če so za kreditno institucijo sprejeti reorganizacijski ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje ali ukrepov kriznega upravljanja, ali je zoper njo uveden postopek prenehanja.

Kadar institucija prekine članstvo v sistemu jamstva za vloge, čeprav ni izpolnjen noben dogodek izvršitve, ki je naveden zgoraj, bi moral sistem jamstva za vloge sprejeti najprimernejši ukrep za ohranitev razpoložljivosti odobrenega financiranja.

Za ta namen lahko sistem jamstva za vloge:

- (1) uveljavlja obveznost;
- (2) sprejme, da institucijo, ki ni več članica sistema jamstva za vloge, ki prekine njeno članstvo, še naprej zavezuje obveznost, pri čemer jo uveljavlja najpozneje takrat, ko je dosežena zapadlost obveznosti v skladu z dogovorom o plačilni obveznosti, razen v primeru podaljšanja dogovora o plačilni obveznosti; ali
- (3) sprejme, da je obveznost prenesena na drug subjekt v okviru združitve ali prevzema.

Kadar kreditna institucija ni več članica sistema jamstva za vloge in se pridruži drugemu sistemu jamstva za vloge, bi moral prvotni sistem jamstva za vloge zagotoviti, da so finančna sredstva, ki ustrezajo 12 mesecem pred koncem članstva, prenesena na novi sistem jamstva za vloge z uveljavljanjem obveznosti in prenosom prihodkov prejemnemu sistemu jamstva za vloge ali prerazporeditvijo dogovora o plačilni obveznosti prejemnemu sistemu jamstva za vloge v soglasju s tem sistemom in kreditno institucijo.

Kadar je sprememba članstva v sistemu jamstva za vloge posledica uporabe ukrepa za reševanje, bi se moral sistem jamstva za vloge pred sprejetjem odločitve o plačilnih obveznostih posvetovati z organom za reševanje ob upoštevanju ciljev reševanja, vključno z zaščito vlagateljev².

- e) Ob nastopu dogodka izvršitve bi moral sistem jamstva za vloge unovčiti ali si prisvojiti sredstva z nizkim tveganjem, zagotovljena kot zavarovanje v skladu s pogoji dogovora o finančnem zavarovanju.

² Člen 31 Direktive 2014/59/EU, UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

- f) Sistem jamstva za vloge bi moral sprostiti in vrniti zavarovanje s sredstvi z nizkim tveganjem, potem ko kreditna institucija zagotovi denarno plačilo zneska plačilne obveznosti.
- g) Določiti bi bilo treba stranko, ki je upravičena do prihodkov (obresti, dividend itd.) iz zavarovanja s sredstvi z nizkim tveganjem (sistem jamstva za vloge ali članska institucija).

Del 4 – Zagotovitev zavarovanja sistemu jamstva za vloge s strani dajalca zavarovanja

- 14. V skladu z dogovorom o finančnem zavarovanju bi moral sistem jamstva za vloge poskrbeti, da kreditna institucija zagotovi sredstva z nizkim tveganjem sistemu jamstva za vloge v skladu z eno od možnosti iz Direktive 2002/47/ES, tako da so sredstva z nizkim tveganjem v posesti ali pod nadzorom sistema jamstva za vloge.
- 15. Kreditna institucija bi morala sredstva sistemu jamstva za vloge zagotoviti na naslednji način:

- a. V primeru dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji bi bilo treba sredstva z nizkim tveganjem, zagotovljena kot zavarovanje, prenesti na račun vrednostnih papirjev ali denarni račun, ki (i) ga vodijo skrbniki ali posredniki, ki jih določi imenovani organ ali sistem jamstva za vloge ter ki lahko zagotovijo popolne, točne in najnovejše informacije o kreditni instituciji in sredstvih z nizkim tveganjem, ter (ii) ki omogoča registracijo sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih s strani kreditne institucije kot zavarovanje v skladu z dogovorom o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji.

V tem primeru bi morali sistemi jamstva za vloge ali imenovani organi določiti le skrbnike ali posrednike, ki zagotavljajo popolno ločevanje in zaščito sredstev z nizkim tveganjem ter omogočajo sistemom jamstva za vloge takojšnji dostop na zahtevo, da se preprečijo morebitne izgube za kreditno institucijo ali sistem jamstva za vloge zaradi neplačevanja ali insolventnosti skrbnika. Poleg tega bi morali poskrbeti, da skrbnikom ni dovoljeno razpolagati s sredstvi z nizkim tveganjem, zagotovljenimi kot zavarovanje, in da se pogodbeno odpovejo vsaki pravici do zadržanja ali zastavni pravici, ki bi jo sicer imeli nad sredstvi z nizkim tveganjem.

- b. V primeru dogovora o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju bi moral biti sistemu jamstva za vloge zagotovljen prenos na račun vrednostnih papirjev ali denarni račun sistema jamstva za vloge, ki omogoča registracijo sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih kot zavarovanje s strani kreditne institucije v skladu z dogovorom o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju. Imenovani organ ali sistem jamstva za vloge bi moral poskrbeti, da skrbnikom ni dovoljeno razpolagati s sredstvi z nizkim tveganjem, zagotovljenimi kot zavarovanje, in da se pogodbeno odpovejo vsaki pravici do

zadržanja ali zastavni pravici, ki bi jo sicer imeli nad sredstvi z nizkim tveganjem.

Če ima sistem jamstva za vloge pravico do prejetja denarnih vlog od članov, lahko kreditna institucija zagotovi denarno zavarovanje neposredno sistemu jamstva za vloge.

Del 5 – Merila za preverjanje, ali zavarovanje ni obremenjeno s pravicami tretjih oseb

16. Točka (13) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU določa, da zavarovanje ne sme biti obremenjeno s pravicami tretjih oseb. V skladu s tem sistemi jamstva za vloge in imenovani organi ne bi smeli sprejeti sredstev z nizkim tveganjem, ki so že obremenjena ali zavarovana z zastavnimi pravicami ali drugimi dogovori o vrednostnih papirjih.
17. Sredstva, zagotovljena v skladu z dogovorom o finančnem zavarovanju, morajo biti pravno unovčljiva, ne da bi na tem finančnem premoženju obstajale predhodne terjatve. Tretjim osebam ne bi smelo biti omogočeno, da posegajo po zastavljenih sredstvih in uspešno uveljavijo svoje terjatve v zvezi z njimi ali kakršnimi koli z njimi povezanimi pravicami.
18. Za ta namen bi moral dogovor o finančnem zavarovanju zagotoviti, da se kreditne institucije zavežejo in jamčijo, da niso nobena sredstva z nizkim tveganjem, zagotovljena kot zavarovanje, hkrati obremenjena ali uporabljena kot zavarovanje za katero koli tretjo osebo ali za zavarovanje druge obstoječe obveznosti do sistema jamstva za vloge, ter se zavežejo, da nobeno sredstvo, uporabljeno v skladu z dogovorom o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, ne bo zagotovljeno kot zavarovanje nobeni tretji osebi.

Del 6 – Merila za primernost in upravljanje zavarovanja

19. V skladu z Direktivo 2014/49/EU bi morali sistemi jamstva za vloge kot zavarovanje za znesek plačilne obveznosti sprejeti le sredstva z nizkim tveganjem. Sistemi jamstva za vloge in imenovani organi bi morali ob upoštevanju kreditnih in tržnih tveganj izdajateljev sredstev z nizkim tveganjem in likvidnosti teh sredstev določiti ustrezna merila za primernost zavarovanja kot način za preprečitev nelikvidnih sredstev. Upoštevati bi morali tveganje koncentracije in valutno tveganje. Načeloma bi bilo treba merila za primernost zavarovanja, danega Evropski centralni banki (ECB) ali nacionalnim centralnim bankam Evropske unije, šteti za skladna z zahtevami iz dela 6 teh smernic.
20. Sistemi jamstva za vloge ali imenovani organi bi morali zagotoviti tudi omejitve izpostavljenosti, ki zagotavljajo, da ima vsaka kreditna institucija zelo razpršena sredstva, in sicer vsaj v zvezi z izdajateljem in zapadlostjo. Za majhne institucije, ki ne morejo zagotoviti sredstev z nizkim tveganjem v skladu z zahtevami v zvezi z razpršitvijo in omejitvami izpostavljenosti, je lahko raven razpršenosti sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih kot zavarovanje, nižja, če je še vedno zagotovljena visoka skupna raven razpršenosti sredstev z nizkim tveganjem v portfelju zavarovanja sistemov jamstva za vloge.

21. Sistemi jamstva za vloge bi morali omejiti svojo izpostavljenost do dolgov, ne glede na to, ali gre za javne ali zasebne dolgove, pri čemer je njihova vrednost tesno povezana z dogodki, ko bi moral sistem jamstva za vloge poplačati vlagatelje ali prispevati k reševanju in bi torej morda moral uveljavljati plačilno obveznost. Vendar se valuta denominacije dolga ne bi smela upoštevati za ta namen, ker bi to pomenilo pretirane omejitve za zmožnost zagotovitve zavarovanja. Poleg tega je lahko v skladu z načelom sorazmernosti za majhne institucije, ki ne morejo zagotoviti sredstev kot zavarovanje v skladu s to zahtevo, raven korelacije višja, če skupna raven korelacije v portfelju sistema jamstva za vloge ostane nizka.
22. Sistemi jamstva za vloge in imenovani organi bi morali tudi ustrezno obravnavati razlike, kadar te obstajajo, med valuto denominacije zavarovanja in valuto denominacije kritih vlog sistema jamstva za vloge.
23. Zavarovanje lahko upravlja sistem jamstva za vloge sam ali tretja oseba kot del tristranske storitve upravljanja z zavarovanjem, če so izpolnjene zahteve iz teh smernic.

Del 7 – Odbitki

24. Sistemi jamstva za vloge ali imenovani organi bi morali vedno uporabiti odbitek vrednosti sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih kot zavarovanje, razen če je zavarovanje zagotovljeno v gotovini v isti valuti kot plačilna obveznost. To pomeni, da se vrednost temeljnega sredstva izračuna kot tržna vrednost sredstva, znižana za določen odstotek (odbitek).
25. Sistemi jamstva za vloge ali imenovani organi bi morali zagotoviti, da odbitek ustreza kreditnemu, tržnemu in likvidnostnemu tveganju, ki izhaja iz vrednosti izpostavljenosti posameznega sredstva. Za ta namen bi bilo treba določiti različne odbitke ob upoštevanju vrste izdajatelja in njegove kreditne kvalitete ter zapadlosti sredstev in valute denominacije.
26. Uporaba odbitkov bi morala temeljiti tudi na količinski opredelitvi pričakovanih izgub in pričakovanem časovnem zamiku pred prodajo sredstev.
27. Čeprav so mogoči različni sistemi in metodologije odbitkov, sistem odbitkov za sredstva, ki so Evropski centralni banki ali nacionalnim centralnim bankam Evropske unije na voljo za uporabo kot zavarovanje, predstavlja dobro rešitev.
28. Sistemi jamstva za vloge ali imenovani organi bi morali zagotoviti, da je vrednost sredstev z nizkim tveganjem redno, po možnosti dnevno, vrednotena po tržnih cenah.
29. Poleg tega bi bilo treba skozi čas ohranjati odbitku prilagojeno tržno vrednost sredstev z nizkim tveganjem, zagotovljenih kot zavarovanje. To pomeni, da če vrednost temeljnih sredstev, redno vrednotenih po tržnih cenah, pade pod določen prag in ne ustreza več stopnji kritja, ki izhaja iz uporabe odbitka, bi morala kreditna institucija zagotoviti dodatna sredstva z nizkim tveganjem ali nadomestiti ustrezen del plačilne obveznosti z gotovino.
30. V vsakem primeru sistemom jamstva za vloge ali imenovanim organom za članske institucije ni prepovedano uvesti dodatnih zahtev glede poročanja in obveščanja.

Del 8 – Bonitetna obravnava

31. Bonitetna obravnava plačilnih obveznosti bi morala biti namenjena zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev in zmanjšanju procikličnega učinka takih obveznosti, odvisno od njihove računovodske obravnave.
32. Kadar se zaradi računovodske obravnave plačilna obveznost v celoti upošteva v bilanci stanja (kot obveznost) ali se dogovor o zavarovanju v celoti upošteva v izkazu poslovnega izida, ne bi smelo biti potrebno uporabiti *ad-hoc* bonitetne obravnave za zmanjšanje procikličnih učinkov.
33. Kadar pa zaradi računovodske obravnave plačilna obveznost in dogovor o zavarovanju ostaneta zunaj bilance stanja, bi morali pristojni organi v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (PNPO) oceniti tveganja, ki bi jim bile izpostavljene kapitalske in likvidnostne pozicije kreditne institucije, če bi sistem jamstva za vloge zadevno institucijo pozval, naj plača svojo obveznost v gotovini, in uveljavljati ustrezna pooblastila za zagotovitev, da je prociklični učinek zmanjšan z dodatnimi kapitalskimi/likvidnostnimi zahtevami.

Naslov III – Končne določbe in izvajanje

Datum začetka uporabe

34. Sistemi jamstva za vloge in imenovani organi bi morali te smernice izvajati tako, da jih do 31. decembra 2015 vključijo v svoje prakse. Sistemi jamstva za vloge in imenovani organi bi morali nato zagotoviti, da se te smernice učinkovito izvajajo. Enak časovni okvir za izvajanje velja za organe za reševanje in pristojne organe, če so ti organi naslovniki teh smernic.